

[Arne Larsen.]

Men der er et problem, som jeg ikke rigtig kan få klarhed over, nemlig om det står kommunalbestyrelserne frit for inden for deres myndighedsområde at nedsætte et bevillingsnævn. For Københavns kommunes vedkommende er bevillingerne en ret omfattende affære, idet man alene på et enkelt år behandlede 259 sager vedrørende beværtning eller gæstgiveri med udskænkning af stærke drikke, hvoraf 131 sager angik anmodning om beværterbevilling, 75 sager angik fornyelse af bevilling, og 53 sager angik godkendelse af bestyrer. Det var altså nok så meget, og hvis man bare skal overlade det til kommunalbestyrelsen, så er jeg ikke helt tryk ved denne sag bl. a. i København. Jeg kunne tænke mig, at man her fik adgang til at bevare bevillingsnævnet efter de retningslinjer, som man arbejder efter i dag.

Der er også et andet problem, som jeg er lidt betænkelig ved, og som jeg også vil bede ministeren om at overveje, nemlig spørgsmålet om de afgifter, som for nærværende opkræves af restauranter dels for automatspil, dels for natbevillinger, varietébevillinger osv., osv. Alle disse afgifter skal nu i henhold til forslaget tilfalde staten. Det kunne tænkes, at der var en enkelt kommune, som kom lidt i klemme her. Jeg kan da oplyse, at alene Københavns kommune for finansåret 1970-71 ville miste omtrent 5 mill. kr. i indtægt, hvis dette forslag gik igennem. Når man betænker, at Københavns kommune i øvrigt på grund af den nye byrdefordeling mellem stat og kommune yderligere mister 38 mill. kr. i indtægter, så kan man nok forstå, at det trods alt er et problem, i hvilken kasse disse afgifter i fremtiden skal anbringes.

Men sigtet med lovforslaget er jeg meget enig i, og jeg tror også, jeg kan sige, at mit parti i mangt og meget, ja, i størsteparten vil støtte ministeren i dette forslags gennemførelse.

Der er et par andre punkter, som jeg i og for sig også er enig i. Den tidligere bestemmelse om, at man kun kunne have én restaurant i hver kommune, ophæves selvfølgelig, og det giver plads for kædeforretninger. Det skal vi i og for sig ikke være kedede af, især ikke, hvis sigtet er, at vi på den

måde vil kunne få nogle gode, billige madsteder, hvor folk kan få et godt, men billigt måltid mad. Som ministeren påpeger i sin fremsættelse, ændrer familiemønsteret sig jo, mange kvinder bliver udearbejdende, og derfor ville det være ønskeligt, om adgangen til billigere spisehuse og spisesteder, spiserestauranter, blev udvidet ganske væsentligt. Heri kan vi være meget enige.

Der er dog et spørgsmål, som jeg ikke er enig med ministeren i, og det er spørgsmålet om marketenderierne og marketenderibevillingerne; jeg synes ærlig talt, at det er for meget formynderi at bestemme, hvad folk må drikke på deres arbejdsplads.

Hr. Axel Ivan Pedersen var inde på spørgsmålet og mente også, at det var en diskriminering. Når man er lønmodtager, lønarbejder og tilfældigvis arbejder på en fabrik, hvor der er marketenderi, skal det nu ved lov forbydes én at drikke stærkt øl. Er man på en byggearbejdsplads, der kan være lige så stor som en industrivirksomhed, er der altså ingen, der kan bestemme noget sådant. Ærlig talt, om folk vil drikke hængemuleøl eller almindelig vandbajer eller eksportøl, det skal de faktisk selv have lov til at bestemme, det synes jeg ikke ministeren skal gøre. Jeg vil mene, det vil være noget vanskeligt i løbet af en kort frokostpause at drikke sig fuld i eksportøl; så skal man vist have et meget tørt organ, og så skal det løbe stærkt ned i halsen, for at man kan klare det.

Bortset fra det punkt, som jeg altså vil vende mig imod, kan jeg på mit partis vegne give megen tilslutning til det foreliggende forslag.

Hanne Reintoft: Jeg skal kun komme med bemærkninger til en række enkeltpunkter i dette lovforslag, da en del af ændringerne jo er af teknisk og administrativ karakter.

Jeg vil meget gerne som enkelte andre udtale min støtte til, at ministeren bevarer det gældende finansieringsforbud. Fra Dansk Bryggeri-, Brønderi- og Mineralvandsarbejder-Forbunds hovedbestyrelse ligger der en meget velmotiveret udtalelse mod ophævelse af dette forbud, og det er meget let at se, hvad der også anføres fra forbundets side, hvorledes monopoliserin-